

## [Hauge.]

Men de vil maaske alle, eller saa godt som alle, udadtil sige, at det er rent saglige Grunde, som har foranlediget dem til at stille sig paa dette Standpunkt, og de vil navnlig ikke tale om, at de kan have haft i Tanke, at hvis man kunde faa Regeringens Forslag stoppet, vilde man ogsaa undgaa den Regulering af Priser, som der kan blive Tale om, og undgaa at give de Oplysninger, der kan blive Tale om, til Konstatering af, paa hvilken Maade Priserne er blevet, som de er. Den lille Mand i Haandværk og Industri kan imidlertid næppe vove sig til at manifestere hverken det ene eller det andet som Forsvar for, at han er gaaet ind for at anbefale Regering og Rigsdag, at man nu bør klare Erhvervsvanskelighederne ved at indskrænke Kreditten og ved at forhøje Udlaansrenten. Henviisningen til, at Nationalbanken har forhøjet sin Diskonto fra  $3\frac{1}{2}$  til 4 pCt. og har solgt nogle Obligationer, er værdiløs i denne Forbindelse. Der kan altid tvistes om, hvorvidt Diskontoforhøjelse i en given Situation er rigtig eller urigtig, men den kan i hvert Fald i det foreliggende Tilfælde ikke anføres som Vidnesbyrd om, at den direkte Importregulering er forfejlet — tværtimod. For det første har Norge forhøjet sin Diskonto, omtrent paa samme Tid, paa samme Maade og til samme Højde, og i Norge har man jo ikke en aabenlys, direkte Importregulering, saaledes som vi har det, men man har gennemført indirekte Foranstaltninger, Foranstaltninger af anden Art end de banktekniske. Og for det andet er Forholdet for vort Vedkommende dette, at den systematiske Agitation, der føres mod vore trufne Foranstaltninger, simpelt hen tjener til at undergrave vore Bestræbelser for at holde Handels- og Betalingsbalancen i Orden; og det fører naturligvis ogsaa til, at Nationalbanken maa træffe sine Foranstaltninger.

Dersom alle her i Landet loyalt vilde indordne sig under de trufne lovlige Foranstaltninger, som Gang paa Gang er blevet godkendt af Befolkningen ved Valgene, saa vilde vi med Lethed kunne klare os over mange af de Valutavanskeligheder og de Importvanskeligheder, som vi nu staar over for. Men man har ikke villet bøje sig for Folkeflertallet, man har ikke villet bøje sig for Valgafgørelserne, men fortsætter fra visse Hold, hvad denne Forhandling og de stillede Forslag, for nogles Vedkommende i hvert Fald, vidner klart nok om, med Forsøg paa at undergrave Regeringens Auto-

ritet, ogsaa over for Udlandet, naar Handelsaftaler skal træffes.

Men man anviser ikke noget i Fællesskab til Afløsning af det, der nu praktiseres. Den ene Part, der her uden for Tinget har stillet Forslag om, at vi skal etablere fri Import for ca. de to Trediedele af alle Varer, siger frejdigt til Regeringen: Brug Renteskruen og indskrænk Bankkreditten og anden Kredit, thi Valutakurserne skal holdes paa deres nuværende Niveau. Den anden Part inden for Erhvervene, altsaa uden for Rigsdagen, stiller et tilsvarende Krav til Regering og Rigsdag om, at fri Import skal gennemføres, men siger intet om, paa hvilken Maade man saa skal skaffe Landet Betalingsmidler til en forøget Import, som absolut vilde blive Følgen af fri Import, i hvert Fald en Overgang. Vilde man spørge Landbrugsraadets Formand og andre Venstreledere om, hvorvidt de kan tiltræde Kravet om Renteforhøjelse og Kreditindskrænkning, ja, saa vilde de ganske sikkert svare nej, det kan de ikke tiltræde. I hvert Fald gør de nu et stort Nummer ud af, at Nationalbanken har forhøjet sin Diskonto og solgt nogle Obligationer. Men hvad saa da? Ja, jeg har jo set, at man vil anbefale Regeringen at optage et stort udenlandsk Statslaan for at have Midler i Hænde til Betalingen af en forøget Import. Det kan man naturligvis prøve paa, men det er jo meget tvivlsomt, om et Udland vilde gaa ind paa under de givne Forhold at laane Danmark mange Millioner til Anvendelse for ubetalt Import, og sikkert nok vilde Udlandet aldrig gaa ind paa at laane os Penge uden Klausuler. Men dertil kommer, at jeg ikke kan indse, at det i ret lang Tid kan hjælpe os over nogen Vanskelighed af Betydning, at vi forøger vor Gæld til Udlandet, tværtimod, og jeg nærer stor Betænkkelighed ved en saadan Gældsforøgelse, thi man maa ikke glemme, at Gælden skal baade afdrages og forrentes; under alle Omstændigheder maatte Optagelsen af Laanet da kun tjene til at skaffe os en Valutareserve, som kunde tjene til at imødegaa en forbigaaende Stigning af en vis Vareimport, som vilde være ensbetydende med, at man nogen Tid efter vilde kunne have en mindre Vareimport, fordi man i god Tid havde forsynet sig med den paagældende Vare ud over det, man i Øjeblikket havde Brug for.

Men for øvrigt ligger der utvivlsomt hos visse Folk, som støtter Kravet om fri Import, en afgjort Vilje til at faa tilvejebragt en saadan Situation for vor Valuta, at den nødvendigvis maa synke. Til Eksem-